

ЗА КАЛЕНДАРЕМ СІЧНЯ

Ударно працює, ставши на вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня, комсомольсько-молодіжна бригада електриків енергомеханічного відділу Олександрійського заводу підйомно-транспортного обладнання, яку очолює майстер відділу Микола Горобець.

Річний план члени бригади виконали 10 грудня і вже працюють в рахунок січня 1977 року.

На фото: члени комсомольсько-молодіжної бригади електриків Олександрійського заводу підйомно-транспортного обладнання.

Фото В. КОВПАКА.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XVII
№ 154 [2258].

ВІВТОРОК, 28 грудня 1976 року

Ціна 2 коп.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ
СЕКЦІЇ «ДИТЯЧЕ ВЗУТТЯ» ЦУМУ «КІРОВОГРАД»

Перший рік десятиї п'ятиріччя наш комсомольсько-молодіжний колектив у складі восьми чоловік працював під девізом: «Радянському покупцеві — комсомольську турботу!». Внаслідок високої культури обслуговування план товарообороту виконали до 10 грудня і завоювали перше місце в невеликому суперництві. На фініші року доповідаємо: як ініціатори почину «Товарам широкого вжитку — комсомольську гарантію якості від верстата до покупки!» продавці нашої бригади оволоділи суїміжною професією — бракер. Вступаючи в новий 1977 рік, рік ювілею Великого Жовтня, колектив секції «Дитяче взуття» бере підвищені соціалістичні зобов'язання:

— боротися за присвоєння колективу звання «Колектив комуністичної праці»;
— план товарообороту на 1977 рік виконати до 5 грудня, продавши понад план товарів на 45 тисяч карбованців; в честь 60-річчя Великого Жовтня план одинадцяти місяців

виконати до 7 листопада;
— забезпечити повне збереження товарно-матеріальних цінностей;

— з метою вивчення попиту покупців провести виставку-продаж сезонно;

— добитися повного асортименту товарів повсякденного попиту;

— працювати так, щоб від покупців не надійшло жодної скарги;

— постійно підвищувати ідейно-політичний рівень на заняттях теоретичного семінару в системі комсомольського політнавчання та в школі комуністичної праці;

— брати активну участь в громадському житті магазину.

Весь колектив секції «Дитяче взуття» сповнений настроєм ознаменувати другий рік десятиї п'ятиріччя ударною працею і гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

За дорученням колективу: Л. Кравчук — бригадир, М. Помазан — групокомсорт. Зобов'язання обговорені і прийняті на зборах бригади.

БОЙОВА ПРОГРАМА ДІЙ — ЕФЕКТИВНІСТЬ, ЯКІСТЬ

24 грудня відбулися збори активу обласної та Кіровоградської міської комсомольських організацій з порядком денним «Про завдання комітету комсомолу області, що витікають із рішень жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і промови на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва».

З доповіддю порядку денного на зборах виступив перший секретар обкому ЛКСМУ О. О. Скірко.

В обговоренні доповіді взяли участь секретарі комітетів комсомолу, комсомольські активісти.

В роботі зборів взяли участь завідувачий промислово-транспортним відділом обкому Компартії України Б. Ф. Суржан та завідувачий відділом комсомольських організацій ЦК ЛКСМУ А. В. Казановський.

Збори прийняли резолюцію.

Комсомольці, всі юнаки і дівчата Кіровоградщини одноставно схвалюють підсумки жовтневого Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки промови товариша Л. І. Брежнєва і приймають їх як бовову програму всієї своєї діяльності.

За одинадцять місяців трудівники промисловості області винесли понадпланово продукції на суму, що перевищує 16,5 мільйона карбованців, хлібороби села виростили і продали державі понад мільйон тонн зерна. В ці досягнення вагомий вклад внесли і молоді Кіровоградщини. 56 комсомольсько-молодіжних колективів 29 жовтня, в день народження Ленінського комсомолу, рапортували про виконання завдань першого року десятиї п'ятиріччя, напередодні зборів активу 800 колективів завершили річний план. На трудовому календарі 75-ти тисяч молодих виробників — 1977 рік.

Близько 3,5 тисяч юнаків і дівчат в руху «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!» завоювали право працювати з особистим клеймом.

Нові високі рубежі визначають молоді трудівники в соціалістичних зобов'язаннях та зустрічних планах на 1977 рік. Всі вони, як один, підтримують патріотичну ініціативу — завершити план перших двох років п'ятиріччя до 60-річчя Великого Жовтня.

На робочому календарі комсомольсько-молодіжної бригади механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» (бригадир М. Стойко, групокомсорт І. Похил) — березень 1977 року. Ударні темпи в праці колектив успішно поєднує з боротьбою за високу якість продукції. Він один із перших відмовився від послуг ВТК, завоювавши право працювати з особистим клеймом. Висувачи свій зустрічний план на 1977 рік, комсомольсько-молодіжна дає тверде слово до 60-річчя Великого Жовтня виконати 2,2 річні норми, а п'ятиріччю — за 4 роки.

В авангарді соціалістичного змагання йдуть сотні комсомольсько-молодіжних колективів. Високі виробничі показники, досягнуті ними, — це результат величезної мобілізуючої сили трудового суперництва. Завдання комітетів комсомолу — засобами організаційської і лідерської роботи згуртувати молоді на ударну працю в ці останні дні червоного року п'ятиріччя, добитися того, щоб кожен комсомольсько-молодіжний колектив, всі юнаки і дівчата взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, напружені, але реалістичні зустрічні плани на наступний ювілейний рік.

На жаль, не всі комітети конкретно і по-діловому ведуть питання соціалістичного змагання. Про які результати трудового суперництва може йти мова в Кіровоградській районній комсомольській організації (перший секретар В. Федоровська), якщо умови цього змагання неконкретні. Умовами передбачено, зокрема, суперництво комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи і цукрових буряків. Але ось уже два роки таких колективів у районі немає. Підсумки соціалістичного змагання за 1975 рік взагалі райком не підбивав, а в 1976 підбив лише серед молодих виробників, та й то після нагадування обкому комсомолу.

П'ятиріччю ефективності і якості назвала партія десятиї п'ятиріччю. Сьогодні 103 виробниці підприємств області носять чесний п'ятикутник — державний Знак якості. Є в цьому досягненні і внесок молодих. Заспівувачі руху «П'ятиріччя якості» — комсомольську гарантію! комсомольці міста Світловодська створили цілісну систему боротьби за якість продукції. Штаби і пости якості сьогодні створені і активно діють на 17 підприємствах міста. Шефство комсомольських організацій над виробами, що готуються до атестації почесним п'ятикутником, уже приносить результати: із 24 видів продукції, яким присвоєно Знак якості, 11 випускають комсомольсько-молодіжні колективи. Досвід світловодців гідний наслідування!

Розвиваючи рух за високу якість роботи, комітети комсомолу добиваються підвищення ролі молоді в ефективному використанні виробничих потужностей верстатів і механізмів, у боротьбі за економію і бережність на кожному робочому місці, за зміцнення трудової дисципліни.

Хороших результатів досягли пости і загони якості на головному підприємстві Кіровоградського швейного об'єднання, на панчішній і кондитерській фабриках міста Кіровограда. Беручи участь у Республіканському огляді використання резервів економії і збереження матеріальних та енергетичних ресурсів, молоді зміцнили Помічникської дистанції залізничної Дніпропетровського району подали 30 пропозицій, із яких 17 впроваджено у виробництво. Понад 190 пропозицій, економічний ефект від впровадження яких склав 149 тисяч карбованців, подали молоді червонозорівці лише в цьому році. Під свій контроль пости і штаби якості панчішної фабрики міста Кіровограда взяли дотримання технологічної дисципліни у всьому поточі виробництва. А результат — протягом року підприємство не одержало жодної рекламції.

Головне завдання жовтневого Пленуму ставити перед трудівниками села — закріпити та розвивати далі успіхи у виробництві зерна. Відповідальна роль у

реалізації намічених партією планів відводиться комсомолові.

У сільськогосподарському виробництві зайнятий в області кожен п'ятий комсомолец. Понад 300 молодих кимбайнерів вивели свої машини на збирання буряків і кукурудзи, тисячі комсомольсько-молодіжних екіпажів працювали на перевезенні врожаю 1976 року. Особливо напружено проходило змагання серед молодих хліборобів за при обкому комсомолу та «Молодого комунара» «Золотий колос». Володарем цього почесного призу став Григорій Оттопко із Петрівського району, який намолотив понад 12 тисяч центнерів зерна.

На рахунок сільської молоді, яка брала участь у заготівлі кормів для громадського тваринництва, — понад півмільйона тонн ґрунч, більше як мільйон тонн силосу, 125 тисяч тонн сінажу, 35 тисяч тонн трав'яного борошна.

Комітети комсомолу повинні закріпити трудове піднесення молоді села. Боротьба комсомольсько-молодіжних колективів за одержання високих врожаїв зерна, цукрових буряків і інших культур, шефство над тваринництвом і зміцнення його кормової бази, підготовка працелюбів п'ятиріччя 14-тисячного загону механізаторів — активна участь молоді у розвитку спеціалізації і концентрації сільського господарства повинні стати вагомим справом комсомольських організацій колективів, радгоспів, відділень «Сільгосптехніка». В 1980 році кожне господарство має бути повністю забезпечене механізаторськими кадрами — так стоїть завдання. Тому підготовки і закріплення механізаторських кадрів повинна бути в центрі уваги комсомольських організацій. Разом з зацікавленими організаціями вони повинні взяти під контроль трудовлаштування, побут та відпочинок молодих механізаторів.

Сучасний рівень розвитку сільського господарства принципово новий підхід до виробництва вимагає від комсомольських організацій подальшого удосконалення форм і методів виховної роботи серед молоді села. Кінцевий результат цієї роботи багато в чому залежить від того, як комсомольські організації на чолі з комітетами зуміють виховати і утвердити у юнаків і дівчат почуття господаря рідної землі.

Щоб вирішувати ці відповідальні завдання, які поставив жовтневий (1976 р.) Пленум ЦК КПРС, комітети комсомолу повинні прикласти всі зусилля для зміцнення ідейно-політичної і організаційної єдності рядів Спілки. Успіх належатиме, перш за все від бойовості первинних комсомольських організацій, комсомольських груп, від рівня їх діяльності.

ВИРОСТАЄ КОМПЛЕКС

Ще зовсім недавно за Високими Байраками на пагорбі ріс бур'ян. А тепер тут виріс ряд прямокутних будівель, до яких широкими стрічками пролягли асфальтовані під'їзди шляхи.

— Це споруджується комплекс для утримання 13 тисяч овець, — пояснює голова колгоспу імені Енгельса Володимир Васильович Сибіберт.

Раніше у Кіровоградському районі в багатьох господарствах мали овець. В останні два роки виробництвом вовни та баранини займаються лише два господарства — згадуваний вже колгосп імені Енгельса та колгосп імені Фрунзе. В обох за документально інституту «Укрколгосппроект» споруджуються сучасні комплекси.

Хоча обидва господарства тільки стали на шлях спеціалізації, та вже відчутні зрушення. Минула зима була важкою, однак, район перевиконав план продажу вовни державі.

У колгоспі імені Енгельса мені доводилося бути не раз. Згадується липень. Будівельники готувалися гідними трудовими дарунками зустріти своє свято, працювали дружно, злагоджено.

День був тихий. І коли на кілька хвилин змовкав гул бетономішалки,

що за річкою Мамайкою. А по байраках сірою хмарою сунуть віці.

— Хоч і грудень, та ще порівняно тепло, тож і випасаємо, — пояснює чабан Антоніна Бородата. — Все робимо для того, щоб мати якнайкращі результати.

Оповідючи, вона підіймає руку, показуючи в бік отари. Хмари так низько, що, здається, майже торкаються пальців.

Тоді теж було хмарно, похмуро, хоч зрідка і визирало сонце. Тоді — це значить у червні, коли починали стригти овець, як під'їжджав до села, то почав сіятися мілкий дощ. Через негоду у колгоспі кілька разів відклали стрижку. Подумав, що так буде і цього разу. І помилюся. Стригали працювали, до того ж в добром темпі. Леонід Скрипка, Василь Андреев, Віктор Демченко, Євген Одорожа, Віталій Андріашевський...

— Очікувати немає коли. Жнива. Передбачаючи, що може бути дощ, загнали тварин до приміщення, тож і працюємо зараз спокійно, — кинув один з них.

Згодом дізнався, що це Леонід Скрипка. За фахом він механізатор, тому і терміни «механізаторські» вживає. Майстер-стригаль — його друга професія. Нею оволодів на гірше першої. У обласному конкурсі присвоїли Леоніду Дмитровичу звання майстра-стригала першого класу. До речі, більшість стри-

га за день їм треба спресувати в тую тонну вовни. Виконували, як правило, по півтори норми.

То було в червні. Сьогодні вже підбито підсумки, йде напружене змагання, щоб мати ще кращі результати в наступному році.

Коментар головного економіста колгоспу імені Енгельса Олексія Петровича Воловика:

— Щоб стригали не допустили браку в роботі, успішно справилися із завданням в установленні строки, було проведено п'ятиденний семінар. Присутні прослухали лекції, переглянули кінофільм про передові методи роботи, практично освоювали ці методи під керівництвом досвідчених спеціалістів.

У господарстві об'єднано пункт для стрижки овець, розроблено і доведено до кожного з працюючих норми та розцінки, стимули як за якість, так і за кількість продукції.

Це дало добрі результати. За рахунок високої якості продукції колгоспу додатково зараховано 48 центнерів вовни, тобто, доплачено 18 828 карбованців. Собівартість центнера вовни на 100 карбованців нижча, ніж передбачено планом.

ПОГЛЯД У РІК 1980-Й

З Любов'ю Захарівною Казарян йдемо асфальтованою дорогою між прямокутними фермськими приміщеннями. Вона докладно розповідає:

— Спеціалізуватися на вирощуванні овець наш колгосп почав із серпня 1974 року. З інших господарств взяли поголів'я доброї вродовості, але старе. Тому в наступному році мали лише 70 ягнят на 100 вівцематок, а нинішнього — значно більше. А зимівля була не з легких, бо не вистачало кормів, та сумлінність людей зборолала труднощі. Особливо старанно попрацювали чабани другого відділка, де завідуючим фермою Микола Володимирович Герасимов. Антоніна Бородата, наприклад, одержала по 100 ягнят на 100 вівцематок, — до єдиного зберегла. Високих показників домоглися також чабани Михайло Ткаченко, Ніна Фабрика, Галина Горбенко з цієї ж ферми.

Нинішнього року одержали 4,1 кілограма вовни на вівцю. Немов і непогано, якщо врахувати труднощі минулої осені та зими. Та обмаль, якщо розглядати показник із позицій 1980-го року. На кінець п'ятиріччя плануємо одержувати по 5—6 кілограмів вовни на вівцю. Та лише за рахунок поліпшення кормової бази цього не досягнеш. Необхідна колітка робота по дальшому поліпшенню племінних якостей тварин. Цим займаємось постійно з першого дня спеціалізації. На фермі першого відділка маємо племінне ядро овець асканійської породи. Сподіваємось, що вже в 1977 році матимемо чистопорідне поголів'я маток, а це значить, що одержуватимемо добрий молодняк для поповнення отар.

По кількості овець ми вже вийшли на рубіж 1980-го року. Тепер прагнемо, щоб і по якості вийти на рубіж останнього року п'ятиріччя.

Коментар завідуючої відділом тваринництва обласної сільськогосподарської дослідної станції, заслуженого зоотехніка УРСР Ніни Григорівни Бондаренко:

— Уже на першому етапі роботи спецгоспів імені Енгельса та імені Фрунзе Кіровоградського району можна відзначити, що концентрація і спеціалізація вівчарства сприяє як поліпшенню організації племінної справи, так і створенню необхідних умов для його інтенсифікації.

Концентрація поголів'я на фермах, де всі виробничі об'єкти будують з'єднані дорогами з твердим покриттям, забезпечить ефективне використання засобів механізації і різке підвищення продуктивності праці. Повністю будуть механізовані стрижка і купання овець.

Інтенсифікація вівчарства — завдання комплексне. Здійснення його пов'язане з поліпшенням складу поголів'я тварин, із впровадженням раціональної системи кормовиробництва і так інше. Виробничники разом з науковцями і працюють над оптимальним розв'язанням цих питань.

В. ЦВЯХ.

КОНСУЛЬТАНТИ З 9 „А“

Слово «консультант» для старшокласників нашої школи сьогодні стало одним з найбільш поширених. Кожна класна комсомольська організація виділила консультантів з різних навчальних предметів і налагодила їхню роботу. Вони добровільно допомагають у навчанні своїм товаришам, які мають прогалини в знаннях або з якихось інших причин не можуть засвоїти програмовий матеріал.

Учениця 9 «Б» класу Лариса Т. довгий час не встигала з математики. Товариші виявили, що дівчинка не знає основ цього предмета і вирішили повторити з нею матеріал за попередні роки. Працювали невтомно, майже щодня. Особливо багато зробила Оля Білоконська. Та й сама Лариса старалася, вчителі сприяли... Минуло кілька місяців, і спільні зусилля почали давати плоди. Сьогодні Лариса одержує з математики на «5» з чотирьох, підтягнулась і з інших предметів. Значно краще стала вчитися Наталка Т. з 9 «А» класу, і в цьому помітна заслуга консультантки Марини Портної. А десятикласника Сергія М., що втратив інтерес до навчання, захопив своєю допитливістю, активністю і дружніми спонуканнями Володя Умрихін.

Таких прикладів чимало. Відчувши свою колективну силу, комсомольська організація тепер більше уваги приділяє питанням боротьби за знання. Щоб діяльність консультантів була організованою та ефективною, шкільний комітет комсомолу систематично скликає їх, подає їм методичну допомогу з боку вчителів, проводить обмін досвідом.

Робота консультанта стала одним з відповідальних і почесних доручень. Під час підготовки до громадських оглядів знань консультанти керують групами учнів. Вони ж активізують пізнавальну діяльність старшокласників, коли проходять «Тиждень захоплюючих предметів».

Навчальний сектор шкільного комітету перетворився в штаб «За ленінське ставлення до навчання». Він мобілізує і координує сили всіх членів Спілки в

боротьбі за знання. Штабові за дорученням учительської комсомольської організації допомагає молода вчителька Тетяна Григорівна Харитонова.

Комсомольська організація створює умови для застосування старшокласниками набутих знань. Цьому служать вечори, конкурси, вікторини, робота гуртків тощо. Останнім часом дуже популярні заняття клубу «Хочу все знати», що їх щомісяця комсомольці проводять для піонерів. Якоюсь п'ятикласниці поставили запитання: «Що таке молекула?» Штаб доручив Ірині Поліщук, Ірині Стеніковій і Наталці Токарчук відповісти на це запитання. Вони докладно й глибоко роз'яснили молодшим товаришам, а зробили це у вигляді інсценівки «В країні ліліпутів». Це було і доступно, і цікаво. Часто на заняттях демонструють навчальні фільми, для чого використовують послуги шкільного кінотеатру «Піонер».

Комсомольська організація школи ставить перед старшокласниками чіткі вимоги щодо виконання громадських обов'язків. Двічі на місяць ми випускаємо крейдиані газети, які часто критикують прояви лінощів, безвідповідальності. Під час рейдів поствів всеобучу виявляємо причини низької успішності окремих учнів. Матеріали рейдів узагальнюємо і доводимо до відома всіх комсомольців і старшокласників. Це сприяє формуванню єдиної громадської думки в питаннях навчання.

Різні форми роботи використовує комсомольська організація в боротьбі за знання. Але основні форми, спрямовані на розвиток самостійності старшокласників, підвищення їхньої активності та ініціативи в організації пізнавальної діяльності. Важливо, щоб кожен навчався самостійно здобувати знання. Необхідно всіх розвивати постійну потребу в поповненні і вдосконаленні своїх знань, як цього вимагають рішення XXV з'їзду КПРС.

М. БОРИСОВА,
організатор позакласної і позашкільної роботи середньої школи № 11 м. Кіровограда.

МОГУТНІ КРИЛА

Більш як п'ятдесят років тому з Жулян поблизу Києва злетів у небо один з перших літаків вітчизняної авіації К-1, сконструйований льотчиком К. А. Калініним. Незабаром перший маршрут крилатої машини проліг у столицю нашої Батьківщини — Москву.

Минали роки. Злетіли в небесну височину нові повітряні кораблі, народжені в цехах Київського авіаційного виробничого об'єднання імені 50-річчя Жовтня. Тут здобули крила багато поколінь АНів — дитинця радянського авіаконструктора К. А. Антонова. Один з них — лінійний АН-24 можна зустріти в різних кутках нашої країни, на багатьох міжнародних лініях.

(Р. ПАВЛ.)

ЧАС ЗМІН

то було чітко чути, як видзвонювали об цеглу кельми. Три бригади працювало на спорудженні комплексу.

Тоді віртуозно зводила стіни бригада Валентина Івановича Терещенка. Бригада — це комуніст Віталій Беркунов, комсомольці Микола Гаїч, Олексій Ройко, Валерій Мущенко, Сергій Білоус. Лише трохи старші віком бригадир та муляр Сергій Непочатов. Молоді, завзяті, тож і виконують постійні змінні норми на 115—120 процентів.

Показуючи своє господарство, майстер-будівельник Олексій Андрійович Козленко розповідає:

— Два вівчарники вже діють. До кінця року передбачено здати в експлуатацію ще два приміщення. Муляри працюють з перевиконанням норм.

Так говорив майстер у липні. Сьогодні грудневі вітри розбивають свої груди об зведені стіни. На одному з приміщень будівельники закінчують дах і водночас опоряджувальні роботи в середині.

Коментар начальника відділу капітального будівництва Кіровоградського районного управління сільськогосподарства Василя Івановича Сибірцева:

— За дев'яту п'ятирічку у господарствах району виконано будівельно-монтажних робіт на 30 мільйонів карбованців, на 12 мільйонів більше, ніж у восьмій п'ятирічці. У нинішній п'ятирічці ще значно зростає обсяг будівельно-монтажних робіт. Їх виконавці прагнуть вчасно освоювати виділені кошти. І тут вагоме слово не лише за будівельниками, а й за проектними організаціями. Наприклад, при будівництві вівчарень у колгоспі імені Енгельса виявилось, що приміщення інституту «Укрколгосппроект» запроєктовані на 25 сантиметрів коротшими, ніж потрібно. Це викликало додаткові труднощі, узгодження по конструкціях дахів.

Недоліки в проектуванні були всебічно проаналізовані на всеосійній нараді працівників проектних та наукових організацій. Рекомендації цієї наради, по суті, стали основою для розробки нової інструкції, що поставила більш надійний шлагбаум на шляху браку.

ВІДДАЧА ВІД ВИСОКОЇ ЯКОСТІ

Важкі свинцеві хмари неквапливо пропливають низько над байраками,

лів — механізатори. Більшість, але не всі. Василь Андреев, наприклад, працює в будівельній бригаді.

Наймолодший майстер — Віталій Андріашевський. Ще п'ятикласником він приходив на ферму допомагати стригти овець. Навчаючись у восьмому — стриг самостійно. Закінчив десять, нещодавно — курси шоферів.

9 червня він настриг з 37 овець 131,8 кілограма вовни. Це був найвищий показник в районі.

Слід підкреслити, що гласність змагання забезпечувалася добре. Спеціальна дошка-інформатор, листки трудової слави, спеціальні бюлетні регулярно розповідали про роботу стригалів.

Механізатор, напевно, не дарма назвав цю далеко не хліборобську роботу жнивими. Як у жнива до поля, так під час стрижки тварин до вівцеферми була прикута увага спеціалістів, механізаторів колгоспу імені Енгельса. Чабани Антоніна Бородата, Михайло Ткаченко, Ніна Фабрика, Галина Горбенко та інші у важкий час зимівлі, коли було недостатньо кормів, зробили все від них залежне, щоб забезпечити успіх спецгоспу. Антоніна Бородата, наприклад, одержала по 100 ягнят на 100 вівцематок, зберегла весь молодняк. У червні та липні односельчани допомогли закріпити успіх. Поряд з дорослими працювали старшокласники, зокрема помічниками стригалів — Василь Демченко, Володимир Кидманюк, Юрій Майстренко, Віктор Аулін.

— Прагнемо провести стрижку овець за 20—22 дні, здати державі у заліковій вазі 370—375 центнерів вовни, план настригу її перевиконати на десять центнерів, — розповідала тоді головний зоотехнік колгоспу Любов Захарівна Казарян, перевіряючи правильність класифікації.

Ритмічно гули стригальні агрегати. Член ревізійної комісії колгоспу Аксенія Андрійовна Фомуляєва акуратно зважувала кожне руно. Молодий спеціаліст, зоотехнік-селекціонер Галина Петренко заносила потрібні цифри у відповідний журнал.

Старшокласники Катерина Токар, Ольга Яценко, Наталя Вакулєнко, Ольга Панчишина під керівництвом ветпрацівника другого відділка колгоспу Костянтина Павловича Мірошніченка та головного зоотехніка колгоспу приспичиливо перевіряли якість кожного руна.

А далі продукцію приймали на преси Іван Костенко, Ніна Крацова, Катерина Чудіна, Ольга Тарапака.

„ОДНА БАВКА СКАЗАЛА...“

У рейдознаму матеріалі під таким заголовком «Молодий комунар» 2 грудня ц. р. піддав гострій критиці ряд комітетів комсомолу Олександрівського району. Недоліки, допущені в питаннях трудового та правового виховання молоді. Зокрема, обласна газета вказала на те, що комітет комсомолу Другого імені Петровського цукрокомбінату байдуже ставиться до фактів привласнення продукції підприємства молодими трудівниками.

Як повідомила перший секретар райкому ЛКСМУ Надія Коровіна, статтю «Одна бабушка сказала...» було обговорено на засіданні районного штабу «Комсомольського прожектора». Критику визнано справедливою. На засіданні було заслухано секретарів первинних комсомольських організацій, начальників штабів «Комсомольського прожектора» Другого імені Петровського цукрокомбінату і колгоспу «Шляхом Леніна» та вказано на допущені недоліки в їх роботі. Районний штаб «Комсомольського прожектора» розробив заходи, спрямовані на підвищення дієвості боротьби з розкраданнями державної власності, порушеннями трудової дисципліни і громадського порядку.

Секретар комітету комсомолу Другого імені Петровського цукрокомбінату Анатолій Тищенко повідомив, що після обговорення статті в усіх цехах цукрового заводу створено пости «КП», які проводять регулярно рейди з метою боротьби проти розкрадання продукції підприємства.

ПЕРЕМОГА МІЖНАРОДНОЇ СОЛІДАРНОСТІ

«Товариш Луїс Корвалан на волі!» — цю радісну звістку з хвилюванням зустріли всі чесні люди планети. В результаті широкого руху солідарності з чилійськими патріотами, розгорнутого Радянським Союзом та іншими соціалістичними державами, завдяки енергійним зусиллям міжнародних організацій і прогресивної громадськості всіх країн світу, завдяки міжнародній пролетарській солідарності Генеральний секретар Комуністичної партії Чилі вирваний з катівень фашистської хунти.

Для мільйонів людей на всіх континентах ім'я Луїса Корвалана стало символом незламної стійкості і мужності в боротьбі за кращі ідеали людства. Незаконно арештований путчистами відразу після того, як вони узурпували владу в Чилі, він пробув більш як три роки

в найтяжчих умовах фашистських тюрем і концтаборів. Хунта вчинила щодо Луїса Корвалана й інші злочини — вона позбавила його сім'ю засобів до існування, вигнала дочку з університету, замучила сина. Проте найширший рух солідарності з демократами і патріотами Чилі зірвав спроби ватажків фашистського режиму сфабрикувати «справу» і провести «судовий процес» цього видатного діяча чилійського і міжнародного комуністичного руху. Луїс Корвалан здобув перемогу над своїми катями.

Світова громадськість висловлює тепер, насамперед, сердечну вдячність КПРС, Радянському уряду, всьому радянському народові за їх вклад у боротьбу за звільнення керівника чилійських комуністів. «Батьківщина великого Леніна, — говориться в заяві керів-

ництва Компартії Чилі, — знову продемонструвала високе усвідомлення свого інтернаціоналістського обов'язку і почуття дружби до народу Чилі».

Водночас звільнення Луїса Корвалана — це великий успіх усіх демократичних сил світу, нове яскраве свідчення величезної сили пролетарської солідарності. Цей успіх надихає трудящих і прогресивну громадськість усіх країн на дальшу боротьбу проти чилійської диктатури, за звільнення всіх патріотів, які знемагають у фашистських катівнях. Обов'язок демократів планети — добитися відновлення знехтуваних хунтою прав людини в Чилі.

Керівник чилійських комуністів прибув в СРСР. Радянські люди палко вітають його на своїй землі. Вони поздоровляють патріотів Чилі з важливим успіхом у важкій боротьбі проти диктатури і висловлюють тверду впевненість, що їх справа восторжествує і зоря свободи знову зійде над цією багаторождальною латиноамериканською країною. В справедливій боротьбі чилійського народу симпатії всіх людей доброї волі — на його боці. Символом цієї боротьби є мужній товариш Луїс Корвалан. (ТАРС).

Розпочався III тур першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих.

Під час урочистого відкриття фестивалю у рапорті начальника обласного управління культури Ф. О. Цигульського, у виступі заступника голови обласного комітету С. М. Чабаненко, у теплих словах учасників художньої самодіяльності з міст і сіл області звучала щира вдячність на адресу Комуністичної партії, Радянського уряду за той розмах творчості має, зразки якого показав фестиваль.

Учасники і гості поклали квіти до пам'ятників С. М. Кірову і В. І. Леніну. Фестиваль розпочався республіканське журі

приступило до роботи. Були показані чотири спектаклі самодіяльних театральних колективів. Готувались до відповідального сценарію перед трудящими хори, вокальні ансамблі, танцювальні колективи, читчі-декламатори, агікультурні бригади. А вже участь у фестивалі вже сама по собі — нагорода почесна і віддача вимагає гідної.

На фото: учасники художньої самодіяльності, учениця Кіровоградського технічного училища № 4 Наталка ГОРБАТЮК. Керівник чоловічого вокального ансамблю обласного Будинку культури профтехосвіти Юрій ЯНГОЛЕНКО (в центрі) серед самодіяльних артистів. Фото В. КОВПАКА.

Величезні потоки інформації, що йдуть через масову пресу, радіо, телебачення і по інших каналах, так чи інакше зв'язані з ідеологічною боротьбою. Напруга її стає дедалі сильнішою, незважаючи на те, що у світі відбуваються позитивні зрушення в бік розрядки міжнародної напруженості. В чому ж криється цього?

Буржуазні ідеологи нерідко намагаються звалити вини за ідейне протистояння на комуністів. Вони, наприклад, твердять, що комуністи прагнуть вести тим чи іншим засобами безперервну війну, «аж до здійснення своєї головної мети». При цьому отожднюють поняття війни в прямому розумінні слова з поняттям класової боротьби, яка породжується капіталістичним способом виробництва, основаним на приватній власності та експлуатації найманої праці.

Відомо, що класова боротьба — об'єктивна реальність розвитку буржуазного суспільства. А ідеологічна боротьба є лише одна зі специфічних форм її.

Для буржуазії, яка прагне зберегти й увічнити капіталістичну систему, неприйнятне справді наукове пізнання суспільних відносин, бо в такому разі доведеться б визнати неминучість заміни капіталізму соціалізмом. Буржуазна ідеологія формувалася на основі багатьох соціальних теорій. Причому після завоювання буржуазією політичної влади, як казав Маркс, «справа вже йшла не про те, правильна чи неправильна та чи інша теорема, а про те, корисна вона для капіталу чи шкідлива, зручна чи незручна, узгоджується з поліцейськими міркуваннями чи ні» (К. Маркс і Ф. Енгельс. Тв., т. 23, стор. 17). У результаті буржуазна ідеологія набрала реакційних рис, стала гальмом суспільного прогресу і пішла на конфронтацію з передовою, соціалістичною ідеологією робітничого класу. Таким чином, чітко визначились дві ідеології, два різних світогляди — буржуазний і пролетарський, або соціалістичний.

У боротьбі за умови життя можуть бути і справді різноманітні ідеологічні відтінки, але суть їхня зрештою зводиться або до буржуазної, або до соціалістичної ідеології. В. І. Ленін ще на початку нашого століття відзначав, що середина між буржуазною і соціалістичною ідеологією нема, бо ніякої «третьої» ідеології людство не виробило. Він підкреслював, що «всьяке применшення соціалістичної ідеології, всьяке відсторонення від неї означає тим самим посилення ідеології буржуазної». Відтоді у світі відбулися важливі зміни. Соціалізм за наукової ідеї перетворився в цілому ряді країн у могутню матеріальну силу, в реальний суспільний лад, що утвердився в цілому ряді

ЧОМУ НЕМОЖЛИВИЙ КОМПРОМІС?

НА ФРОНТАХ
ІДЕОЛОГІЧНОЇ
БОРЬБИ

країн і став світовою системою. Однак ленінські думки про боротьбу з буржуазною ідеологією зберігають свою актуальність і сьогодні.

Тепер Радянський Союз разом з іншими соціалістичними країнами являє собою могутню силу, спроможну дати ініціативу відсіч будь-яким посяганням імперіалізму на незалежність і свободу народів, котрі живуть в умовах нового ладу. Сили міжнародної реакції змушені зважати на такий стан речей, змушені змінювати прийоми і методи своєї боротьби проти соціалізму. Особливого значення вони надають ідеологічним диверсіям, інтенсивній антикомуністичній пропаганді, розрахованій на те, щоб викликати так звану «ідейну ерозію» комунізму.

У підсумковому документі Берлінської конференції комуністичних і робітничих партій говориться, що антикомунізм був і залишається знаряддям імперіалістичних і реакційних сил у їхній боротьбі не тільки проти комуністів, а й проти інших демократів і демократичних свобод. Ці сили розв'язують кампанії проти комуністичних партій, соціалістичних країн, починаючи з Радянського Союзу, проти сил соціалізму і прогресу. Мета таких кампаній — дискредитувати політику та ідеали комуністів, не допустити єдності робітничого руху і співробітництва демократичних і народних сил. Конференція підкреслила необхідність ізолювати і перемогти антикомунізм.

На Заході нерідко твердять, ніби мирне співіснуван-

ня держав з різними соціальними системами та ідеологіями боротьба — несумісний. Якщо ви справді хочете, щоб переміг принцип мирного співіснування, кажуть вони комуністам, відмовтесь від ідеологічної боротьби. Основна суперечність у позиції Радянського Союзу в тому, доводять буржуазні ідеологи, що, визнаючи мирне співіснування держав з різними соціальними системами можливим, СРСР у той же час напорогає на посилення ідеологічної боротьби, а це, мовляв, увічнює відносини непримиренної ворожнечі і різко обмежує ослаблення напруженості.

ІДЕОЛОГІЧНА боротьба не може припинитись, поки існують ворожі класи і протилежні соціальні системи. Мирне співіснування держав з різними соціальними системами не може відмінити класову боротьбу. Не випадково в сучасному капіталістичному світі класова боротьба набирає дедалі ширших масштабів і гостріших форм. Про це, зокрема, свідчить зростання страйкового руху робітничого класу. В 1946—1960 роках у всіх капіталістичних країнах страйкувало 150 мільйонів у 1961—1975 роках — понад 800 мільйонів!

Зупинити класову, а отже, й ідеологічну боротьбу неможливо, оскільки у світі ще існує соціальний і національний гніт. Там, де є експлуатація, буде й боротьба за визволення праці, там, де є колоніалізм, буде й боротьба за національне визволення.

Політика мирного співіснування поширюється лише на галузь міждержавних відносин. Її мета — виключити з практики цих відносин застосування сили, агресію одних держав проти інших. Історичним досвідом доведено, що мирне співіснування — єдина альтернатива війні. Відмова від застосування сили та загрози її застосування при розв'язанні спірних питань повинна стати законом міжнародного життя. Така тверда позиція Радянського Союзу та інших країн соціалістичної співдружності.

Мирне співіснування сприяє розширенню взаємовигідних зв'язків в економіці, науці, культурі, але воно не може усунути боротьбу ідей, яка впливає з галузі класових відносин, з корінних відмінностей капіталізму і соціалізму. Як відзначалося на XXV з'їзді КПРС, у боротьбі двох світоглядів не може бути місця нейтралізму і компромісам, а потрібна висока політична шийність, активна, оперативна й переконлива пропагандистська робота, своєчасна відсіч ворожим ідеологічним диверсіям.

С. ТИТАРЕНКО,
доктор історичних наук.
(АПН).

У соціалістичному змаганні на честь 50-річчя ДТСААФ активісти оборонного товариства Новоукраїнського району — серед правофлангових. Наш кореспондент зустрівся з головою райкому ДТСААФ І. К. Заніздром і мав з ним розмову.

Кореспондент. Чимало вихованців першорядних дтсаафівських організацій виховано в районі, які призвані на службу в армію, стали відмінниками бойової і політичної підготовки. І в цьому, звичайно, заслуга активістів оборонного товариства. Коли ж поставлені перші найбільш значимі плюси за їхню роботу?

Заніздр. Наша мета — допомогти майбутнім воїнам оволодіти ази початкової військової підготовки, сприяти у виборі технічної спеціальності, щоб в армії вони стали класними спеціалістами. На «голому» фундаменті зростання не буде. Тож ми разом з комсомольськими організаціями доклали максимум зусиль, аби найбільше зробити за час трирічної будівництва військово-спортивних споруд. Нині тільки в районі діють три інженерно-технічні і один стрілецький тир, автодром. З 119 у 43-х первинних організаціях ДТСААФ створено умови для роботи технічних гуртків, військово-спортивних секцій. До послуг майбутніх воїнів — дві автомашини, 37 мотоциклів, 5 моторних човнів, вдалась гвинтівка та інша навчальна зброя. І це дало можливість за два останні роки підготувати для народного господарства 1600 шоферів-любителів, мотоциклістів, трактористів, електриків, мотористів,

радістів, 1406 розрядників з військово-технічних видів спорту.

Кореспондент. А який напрям у фізичній підготовці допризовної молоді?

Заніздр. Основа — комплекс ГПО. І на місцях першими виходять на старт майбутні воїни. В кожній комсомольській організації ця категорія юнаків на особливому рахунку. Громадські інструктори, тренери працюють з ними навіть індивідуально, якщо хтось з хлопців повільно наблизиться до залізкової оцінки. Активісти цьому навчально-тренувальному процесові сприяє проведення різноманітних за формою і програмою змагань. То і поєдинки стрільби, і старты багатоборства, військово-спортивні ігри «Орля», «Зірниця». В період VI Спартакіади народів СРСР у районі ми влаштували 339 змагань з військово-технічних видів спорту, в яких взяли участь майже 9 тисяч дтсаафівців. На загальному рубежі, наприклад, 4897 з них виконали нормативи ГПО, 827 стали розрядниками.

У цьому році ми знову провели 122 змагання, і це дало нам можливість чітко визначити рівень майстерності наших вихованців. Бо за останніми звітами з первинних організацій цього не зробили. А коли оперативно проаналізуєш результати учасників тих чи інших поєдинків, одразу видно, де треба докласти більше

зусиль, хто може бути прикладом для інших.

Кореспондент. І як же досвід кращих стає орієнтиром для всіх?

Заніздр. У нас тепер чотири опорно-показових організації — в колгоспах «Дружба» та ім'яні Калініна, на автопідприємстві № 10041, у середній школі № 6. У колгоспі «Дружба» організацію ДТСААФ очолює Олександр Вергун. Тут 90 процентів трудівників села залучено до роботи в оборонному товаристві. Діють і бригади організації. Щоразу від Олександра чути новину: провели тематичний вистіг з участю ветеранів війни, влаштували зустріч з демобілізованими воїнами, повернулися з походу місяцями незворотно б'ють на території району. Переглядаю підсумкову таблицю результатів роботи технічних гуртків, які створено тут: дтсаафівці підготували 16 шоферів-любителів, 27 трактористів, 17 мотоциклістів.

У кожній бригаді колгоспу створено групи ГПО, які очолюють демобілізовані воїни, спортсмени-розрядники.

І ось сюди, в «Дружбу», ми збираємо своїх активістів — на семінари і наради, на показові змагання, спортивні воєнізовані ігри. Досвід роботи колгоспного комітету ДТСААФ узагальнює на сторінках районної газети.

Кореспондент. А тепер, незадовго до квітня, що на порядку денному в діяльності дтсаафівських активістів?

Заніздр. Активізували лекційну пропаганду. У сільських клубах, на заняттях в університеті молодого воїна, на уроках мужності з молоддю зустрічаються класні вихованці Троянкіху, які проєктувалися на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Знаменній даті будуть присвячені виставлені спортивні змагання на призи героїв-земляків, агітпропаганди анжиків і автомобілістів.

І заодно ми не випускаємо з уваги обов'язковий стережень, на якому тримається активність товариства — зміцнення первинних організацій. Прагнемо, щоб всіма діяльними розв'язали проблему з будівництвом стрілецьких тирів, щоб створили технічні гуртки.

Перед нами має стати кожен майбутній воїн — і нам треба визначити, який його політичний гарт, яка його висота у фізичній і військово-технічній підготовці. Усвідомлення того, що на нас покладена відповідальність за те, яким приїде молодий воїн на зоряний кердон Вітчизни, стимулює діяльність працівників оборонного товариства і всіх наших громадських помічників.

Квіти біля монумента

Червоні газодики полум'яють біля підніжжя величного гранітного монумента в центрі Харкова. Цей пам'ятник споруджено на ознаменування проголошення на першому Всеукраїнському з'їзді Рад у грудні 1917 року Радянської влади на Україні. Тут же через п'ять років делегати VII Всеукраїнського з'їзду Рад висловили непохитну волю трудящих до державного об'єднання з братніми на-

родами Країни Рад і прийняли рішення про вступ у Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Відтоді минуло 59 років. Небаченого розквіту досягла республіка в сім'ї народів-братів під керівництвом славної ленинської партії комуністів. Невпізнанно змінився і трудовий Харків.

Міцними узами дружби зв'язані колективи підприємств та інститутів міста з виробничими колективами Москви і Мінська, Ленінграда і Баку, Києва і Челябінська, Тбілісі і Риги...

«ДРУЗІ» ПРИРОДИ РЕПЛІКА

Значні обсяги робіт по створенню зелених зон міста Кіровограда виконано останнім часом. Тільки в 1976 році створено 100 гектарів зелених насаджень, розбито 58 газонів і квітників.

Але не всі підприємства і організації, громадяни міста збагливо ставляться до навколишнього середовища. Перевірки, проведені обласною інспекцією охорони природи і міським товариством охорони природи встановили, що деякі підприємства порушують Закон про охорону природи, самовільно утворюють заводи побутового сміття, будівельних відходів, зливають зелені пасажі, забруднюють земельні ділянки.

Ще в кінці 1975 року завод «Червона зірка» самовільно «виплював» собі ділянку для випалення деталей у випалювачі кар'єрі біля с. Заводівка.

Постійна комісія по охороні природи міської Ради депутатів трудящих зобов'язала керівництво заводу відновити об'єкт до літнього сезону. Але роботи по благоустрою не виконано до цього часу. Таким чином забруднено півтора гектара землі, утворено заводи металевих кліток та відходів, фарби, забруднюється повітря (на фото).

На території приміських колгоспів Кіровоградського району різніми підприємствами і організаціями міста Кіровограда захарається більше як 20 гектарів сільськогосподарських угідь. Особливо в цьому відзначилися будівельне управління № 3 комгоспу «Кіровоградбуд», будівельне управління № 2 «Гірспецбуд» та інші.

Всіх жителів міста турбує доля наших річок. Починаючи з 1976 року на розчищення ріки Інгул виділяються значні кошти. Тільки за 1976—1980 роки виділено близько півтора мільйона карбованців. Ці роботи уже розпочато, але, на жаль, при виконанні робіт по розчищенні річки Інгул, викопували будівельного управління «Гірспецбуд» Г. А. Кузнецов дав вказівку воїнам самосвалів, що виносять ґрунт з річки, викидати його в соснах біля с. Заводівка.

І. АУЛІН,

головний інженер-землепорядник міськвиконкому.

В. ГРИШИН,

інспектор обласної інспекції по охороні природи.

ВИЇХАЛИ НЕГАЙНО, АЛЕ...

Вдень і вночі, в сніг і в дощ з невеликого двору по Банному провулку стрімко виїжджають автомобілі з червоним хрестом на борту. Мчать бригади медиків на допомогу людям.

Важко передати ту вдячність хворого і його рідних, коли лікар допоможе подолати недугу. Скільки подяк висловили кіровоградцям своїм рятівникам О. В. Троянському, С. І. Іванову, Н. І. Платонову, Л. М. Орлову та багатьом іншим.

Кожного ранку на традиційній п'ятихвилинній старшій лікар доповідає про роботу минулої зміни. І з яким болем кожен говорить про невинуваті і помилкові виклики. А їх буває від 15 до 30 на 250—300 викликів за добу, тобто приблизно 10—15 процентів.

Ось днями на станцію швидкої медичної допомоги надійшов виклик з будинку № 86 по вулиці Яна Топка від громадянки Воронаєвої. Бригада виїхала негайно. На місці з'ясувалось, що в цьому будинку проживають зовсім інші люди і швидкої допомоги вони не викликали. Лікарі опитували сусідів, намагалися все-таки знайти людину, яка потребува-

ла допомоги. Однак такого прізвища ніхто й не чув. Все це зайняло близько години. А за годину можна було надати лікарняну допомогу одному-двома хворим. Так чийсь «жарт» міг обернутись неоправданим горем для іншого.

Хто ж так «жартує»? Очевидно, це ті ж самі люди, котрі набирають «03» і запитують: «Дівчино, а як вас звуть?». «Чи можна з вами познайомитись?», або навіть просто брутально лаються у трубку. Це вони, молоді бешкетники і «яніни».

Двадцятип'ятирічний Михайло Добряков прикладався до чарки і імітував психозахворювання. Викликали психоневрологічну бригаду. Через дві години Добряков знову повторив виклик і тоді бригада швидкої допомоги передала п'яницю і хулігана Кіровоградському районному відділу внутрішніх справ, де його покарали в адміністративному порядку.

С. КОЛЕСНИКОВ,

фельдшер Кіровоградської станції швидкої медичної допомоги.

А ще — самоконтроль

От плануєш роботу за програмою нормативів та вимог комплексу ГПО і думаєш: «Що ж найбільш головне — спортивні споруди чи пропагандистські заходи?». І вже в процесі практичних дій бачиш: однаковою мірою значиме те, як розроблені навчальні матеріали, у якій формі проведеш урок, бесіду, змагання, як підготуєш місце для тренувальних занять. А хіба не дрібниця, коли немає інвентаря, чи коли учень прийшов у зал без спортивного костюма? Отож комплекс ГПО у нас підпорядкований і комплекс заходів для реалізації наших накреслень. Наприклад, на спортивний інвентар щороку витрачаємо до трьох тисяч карбованців. Фізкультурні активісти виготовляють спортивні стелди, обладнали куток ГПО, біля спортивних майданчиків всюдн

плакати, лозунги та інші унаочнення, і ми переконані, що саме від пропаганди фізкультури і спорту серед молоді (якщо високий якісний показник цієї роботи) слід чекати доброго результату.

А як багато значить уміння самоконтролю! Стати золотим значківцем нелегко: ти можеш успішно подолати стомителю, а заліз з плавання одразу не складеш, матимеш високий результат із стрибків, а у метанні гранати «застій». Для тих, хто збирається складати заліки з фізичної та військово-технічної підготовки, розробляється перспективний план тренувань. І ми сподіваємося на щоденний самоконтроль майбутніх значківців. Приходять до мене хлопці:

— Сьогодні підтягнувся вже сім разів, ще один — і буде «срібний» норматив.

А інші:

— Коли б швидше в стрілецький тир. Я вже придивляюсь — навіть рука слухняніша, обов'язково буде 37—40 очок.

Це — після тренувань. Початківцям допомогли члени збірної училища, які вибороли кубок району. І ось вже заповнюється ще одна графа у протоколі. Після підрахунок ми ставимо остаточну цифру — 1446 — то кількість підготовлених значківців з березня 1972 року. Поряд з ними 1572 розрядники.

На вечорах спортивної слави ми з гордістю представляємо кращих багатоборців училища — В. Нестулі, В. Шевченка, В. Бондаренка, яких було включено до збірної команди обласної ради «Трудових резервів». Такі спортсмени є нагородою для інших, вони захоплюють не лише своїми результатами під час змагань, а й відзначаються почуттям колективізму, взаємовиручки, дисциплінованістю. Звідси і крок до висоти.

А. ДЕМЧЕНКО,

керівник фізичного виховання Олександрівського СПТУ № 3.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, с. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ТИРАЖ «СПОРТЛОТО»

25 грудня 1976 року в м. Москві відбувся 20-й тираж суботнього «Спортлото». Виграші випали на такі номери: 1-й тираж — 14, 16, 24, 30, 31. 2-й тираж — 18, 22, 23, 24, 25. Виплата виграшів проводиться з 4 січня 1977 року.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.